

[Kaj Andresen.]

videnskabelige konsulent, Henning Friis, for ganske nylig har foretaget over de mange former for aftrapning efter lokalitet, vi har her i landet. Henning Friis konkluderer således — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„... at der synes at foreligge vægtige grunde for ikke uden videre at kaste aftrapningssystemet overbord.“

Da der imidlertid såvel ved første behandling af lovforslaget som i udvalget viste sig interesse for allerede nu at påbegynde udligningen, har socialdemokratiet givet tilslutning til de af socialministeren stillede ændringsforslag, idet vi er af den opfattelse, at i hvert fald den i øjeblikket bestående forskel mellem zonerne ikke kan opretholdes. Vi tror, at der med den pr. 1. april påbegyndte udligning vises de mange rentemodtagere landet over en imødekommendehed overfor ønsker, de længe har næret og ret ofte har fremsat. På den anden side vil jeg gerne fremhæve, at jeg ikke håber, at de ændringer, man nu foretager i de gældende bestemmelser, skal forhale arbejdet for en snarlig gennemførelse af en folkepensioneringsordning. Jeg tror ikke, at beghenhedernes gang er foregrebet ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag, og det retter dog en del op på den nu bestående forskel mellem zonerne.

Som det fremgår af tallene i bilag 2 til betænkningen, er forholdet mellem de tre grupper, som i loven oprindeligt er fastsat til 100:88:74, på grund af at en række tillæg er kommet til i de senere år, i dag rettet op til 100:89:78 for ægtepar. Efter gennemførelsen af socialministerens ændringsforslag vil de tilsvarende forholdstal pr. 1. april være 100:92:82, hvilke tal næppe ligger langt fra, hvad en udregning af udgifterne i dag sikkert ville vise. Man kan blot studere de tal, der findes i bilag I herom.

Lige et par ord om mindretallets bemærkninger i betænkningen. Man søger at fremstille sagen sådan, at venstre og konservative i højere grad end flertallet skulle være interesseret i, at den fra 1. april foreslåede udligning bliver effektiv allerede fra 1. januar. Denne fremstilling er ikke korrekt. Der er ingen uenighed om også i januar at give gruppe II og III en udligning, der

svarer til den, der finder sted pr. 1. april. Derfor har vi tilsluttet os forslaget om, at der udover de oprindeligt beregnede 34 mill. kr. stilles 5 mill. kr. ekstra til rådighed for januar kvartal, man jeg vil gerne indrømme, at vi ikke har villet være med til en ændring af det oprindelige forslag, hvorved beløbene for de københavnske rentemodtagere skæres ned, og det fremgår med al tydelighed af mindretallets underændringsforslag, at det er det, der har været meningen. Vi indrømmer, at aftrapningen i de tre zoner trænger til en opretning, men heller ikke københavnske rentemodtageres kår er så strålende, at der er grund til at formindske den eengangsydelse, forslaget oprindeligt gik ud på.

For iøvrigt at undgå mystik om rentemodtagernes egne synspunkter vil jeg gerne fastslå, at når man hævder, at repræsentanter for aldersrenteorganisationerne skulle have fremsat synspunkter, der stemte overens med mindretallets, kan det i hvert fald ikke gælde, hvad angår en nedsættelse af det oprindelige forslags satser for København. Det blev fra rentemodtagernes repræsentanter klart udtrykt, at man udover det oprindelige forslag gerne så en udligning påbegyndt, hvis yderligere midler end de 34 mill. kr. kunne skaffes. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det af socialministeren stillede forslag dækker de ønsker, der blev fremsat af repræsentanterne for rentemodtagernes organisationer.

Og så forstår jeg endelig ikke den særlige beregning og fordeling af de 39 mill. kr., som mindretallet stiller forslag om. Den kan da ikke stå i noget rimeligt forhold til ændringen pr. 1. april, som man giver tilslutning til. Udligningen efter april koster 20 mill. kr. om året, og skal den ske nu pr. 1. januar, altså et kvartal før, er det et simpelt regnestykke at finde ud af, at der behøves en fjerdedel af de 20 millioner, nemlig 5 millioner, netop det, flertallet går ind for til udligning i januar kvartal. Men mindretallet ønsker, at man af de 39 mill. kr. kun skal bruge 20 mill. kr. som ensartet ydelse og hele 19 mill. til fordeling på gruppe II og gruppe III. Derved skæres københavnernes eengangstillæg ned fra 150 kr. og 100 kr. for henholdsvis ægtepar og enlige til 90 kr. og 60 kr., en nedskæring på henholdsvis 60 kr. og 40 kr. Ser man bort fra det ens-